

23.10.45, יום ג'.

יצאתי הבוקר בעשר מסינכן חזרה לפרנקפורט. אחרי שטוטגרט ניצלנו סמות בדרך נס. חיו לי כבר שלוש חגונות-אופו רציניות אך הפעם עלתה על כלן: בא לקראתנו לורי כבד והנהג מנה חריפות שמאלה בזוית ישרה - כשמולנו תחנת בנזין. רק במרחק של אינצ'ים אחדים מקטוד הבנזין נעצרה המכונית לאחר שקפצה על פני בור.

בחמש הגענו להיידלברג ונשארו כאן ללון. מאכסנים אותנו כמלון השלום - זוהי הפעם הראשונה בגרמניה שיש לי חדר מרווח עם אמבטי פרטי - ופה שמסליא ביותר: מבוח. לפי שעה הגידו לי שאין למצוא כאן ספרים יונים. אזלו.

24.10.45, יום ד'

הלילה נחתי אחרי אמבטי טוב. המסקנות מבקורי: התנאים חוטבו, אבל דירה ל-80% עוד לא בסדר, אוכל דורש תיקונים, לרבים, וביחוד לילדים אין הלבשה; דרושים המון בחים לדירה משפחתית, הכשרה מקצועית וחקלאית, רכזו עד כמה שאפשר, החרמת חוות, נציגות מוכרה, טורים, סדריכים.

Kurt Fischer - Weth: Amin al-Huseini (Walter Ritz Verlag, Berlin).

מארבע וחצי עד חמש וחצי שיהה עם ספיט. מכאן אסע לברגן בלזן, כשובי אמנה לקול. O' Leary, מסרד הבקורים.

- בערב בחשך טלפנתי ללוקר ומסרתי הוראה לבל יוציאו

אנשים מהאזור האמריקני, לא לצרפת, לא לאנגליה ולא לשווייץ, כי
אפשר להכניס יהודים ממולין ביריעת השלטונות הגבאים.

הוא מסר: שלוש פגש ועת המפלגה את אטלי, בוין
והול. אטלי הצהיר: המדיניות שלהם מבוססת על בסול הסה"ל,
מלוא המנדט וקיום חכנית המפלגה. אבל סרב לספר מה יודיעו
בפרלמנט, גם לא ידוע מה גורל העליה. ועדיין הפסימיות
מוצדקת. מהארץ אין ידיעה - הכל שקט. חיים יצא כנראה בארבעה
לנובמבר. לא מחכים השבוע להודעה. יתכן בשבוע הבא.

- התאכסנתי בוויקטוריה גסט קלוב. כתבתי לגרינברג

מה שהצעתי לסמים ודרשתי מניעת הוצאת ילדים ובוגרים מהאזור
האמריקני - אם לא לשם עליה, לפי הוראות הסוכנות, וישתדלו
להרחיק כל משגיה לא יהודי מאונרא ולשים במקומו יהודי.

25.10.45, יום ה'.

בעשר וחצי יצאתי לבלזן-ברגן. 185 קילום.

קרוב לשמונה בערב הגעתי להנובר - והאנגלים אינם ממציאים את
המידורים שיש באזור האמריקני: לא מזון ולא לינה.

הנה וורטסמן מקדון בהנובר (קבוץ פינהורסט) דב"ש

מכס קריגר, ת"א, דורה עובד בקה"ק.